

Дорогим жінкам!

Весна знову по світі крокує,
Сонце щедро наводить лад,
Вкотре серце моє вирує
Як багато років назад.
Скільки славних навколо жінок,
Я б очима усіх полюбив,
Я пішов би з ними в танок,
Я б щось добре для них зробив,
Але вибрав би тільки одну.
Написав би для неї книгу,
Де ми з нею в райському саду,
Де вона молода і я молодий,
Бо то є сюжет такий.
У книзі тій не було б біди,
Лишень радість, кохання і щастя.
В книзі тій не було б війни,
Був би мир і життя прекрасне.
Як же хочеться справжнього раю,
Де та, що стоїть в очах?
Десь вона поруч, я добре знаю,
Я ж самотньо блукаю в думках.
Дорогі ж ви мої жіночки,
Хай збуваються ваші надії,
Хай вам свято буде завжди,
Нехай стануть
реальними мрії. —